

עפ"ת 42221/12/14 - אילנה רוזנר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 42221-12-14 אילנה רוזנר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50500635730

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מעוררת	אילנה רוזנר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט לתעבורה מרכז (כב' הש' מגי כהן) מיום 12.11.14, במסגרתו נשפטה המערערת בהעדרה בגין ביצוע עבירה של נהיגה בדרך שאינה עירונית, במהירות של 116 קמ"ש, בעוד שהמהירות המותרת היא 90 קמ"ש וגזר עליה תשלום קנס בסך של 750 ₪.

2. הדיון בעניינה של המערערת נקבע להקראה בבית משפט קמא ליום 12.11.14.

ביום 6.11.14 ניתנה החלטת בית משפט קמא בבקשה שהגיש ב"כ המערערת להורות על דחיית הדיון, מחמת כך כי טרם עלה בידו לצלם את חומר החקירה, כדלקמן: "**הבקשה תידון במעמד הדיון**" (להלן: "**ההחלטה**").

המערערת ובא כוחה לא התייצבו לדיון. בית משפט קמא מחק את הבקשה לדחיית הדיון, הרשיע את המערערת בהעדרה וגזר את דינה לתשלום קנס בסך של 750 ₪.

3. ב"כ המערערת טען כי הניח לתומו שמשמעות ההחלטה היא כי הדיון ייערך במעמד המשיבה בלבד במסגרתו ייקבע מועד נוסף לדיון.

עוד טען ב"כ המערערת כי סבר שהיה ותידחה הבקשה גופה, תהא פתוחה בפניו הדרך להתייצב לדיון באותו המועד. לאחר שהתחוויר לו כי בית משפט קמא מחק את הבקשה לדחיית הדיון ושפט את המערערת בהעדרה, התייצב באופן מידי באולם הדיונים ועתר לביטול פסק הדין ואולם נענה בשלילה, מחמת כך כי הדיון בא אל קיצו. גם בקשות שהוגשו בכתב לביטול פסק הדין נדחו, חרף הסכמת המשיבה.

הוסיף וציין ב"כ המערערת כי המערערת ביקשה מיוזמתה להישפט ואף הסדירה את הייצוג לשם כך ונמנע ממנה יומה בבית המשפט, ביתר שאת בעת שהצביעה על הטעם בגינו לא התייצבה לדיון.

4. ב"כ המשיבה טענה כי המערערת ביקשה להסב את הדו"ח על שמה, במועד הקבוע בחוק. הקנס שהוטל על המערערת בסופו של יום הוא הקנס המקורי ועל כן עתרה לבית המשפט לדחות את הערעור.

דין והכרעה

5. בבואו לשקול ביטול פסק דין שניתן בהעדר, על בית המשפט ליתן דעתו לאמות המידה שנקבעו בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי התשמ"ב-1982. קרי קיומה של סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות ולחילופין, גרימת עיוות דין למערערת כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

6. נוסח ההחלטה אינו לוקה בכל אי בהירות והפירוש שמבקש ב"כ המערערת ליצוק לתוכה לה, אינו עולה בקנה אחד עם האמור בה. וייתכן כי גם בטעות משרדית ואף באיחור של שעה לדיון, לא נמצא נימוק של ממש, המצדיק את ביטול פסק הדין שניתן בהעדר ההתייצבות (ר' רע"פ 9142/01 **איטליא נגד מדינת ישראל** פ"ד נ"ז (6) 793 וכן רע"פ 6221/14 **מוחמד עאבדין נגד מדינת ישראל**, 21.9.14).

7. אף לא קמה עילה להורות על ביטול פסק הדין, מחמת עיוות דין. שכן נמצאנו למדים שבית משפט קמא גזר על המערערת את סכום הקנס המקורי.

8. אשר על כן אני מורה על דחיית הערעור.

פסק הדין יועבר לצדדים באמצעות המזכירות.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ה, 10 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.